

POBIEDZAĆ (9) *vb impf*

o oraz a jasne; teksty nie oznaczają *é*.

inf pobiedzać (1). *◇ praes 1 sg* pobiedzãm (7). *◇ 3 sg* pobiedzã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Podżegać, prowokować; agere, agitare, citare, commovere, concitare, excitare, exstimulare, impellere, incitare, inurgere, provocare, pungere, stimulare, urgere Calep (8) : Excito – Pobudzãm, pobiedzãm. Calep 383b; Solicitator, Tentator, incitator, impulsor – Ten ktori poruřza, pobiedza, przemawia. Calep 989b, 45a, 193b, 510a, 520a, 561a, 1006a.*

a. [*Namawiać, przymuszać [kogo ku czemu]: [řwiegotliwořć gorsza niř opilstwo] á ze złego zwyczáiu/ przychodzi: ku vpićiu/ tedy wřdy/ ieden drugiego pobiedza/ proři ErazmJęzyk E7v (Linde).]*

2. *Napadać (1) : Incesso [...] Lacesso, convitiis insector, provoco, concito, maledictis peto – Złorzeczã pobiedzãm, napadzãm. Calep 518b.*

Synonimy: 1. pobudzać, podżegać, popychać, poruszać; a. namawiać.

Formacje współrdzenne cf BIEDAĆ.

MMk, MP